

структуровану, чітку і якісно-функціональну систему національного права, яка б могла врегульовувати суспільні відносини. Необхідно звертатися до міжнародного досвіду, опрацьовувати недоліки враховуючи державний інтерес, і законні інтереси усього суспільства.

Література

1. Конституційне право України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://westudents.com.ua/glavy/61816-2-storya-konstituts-ukrani-1996-r.html>
2. Конституційна реформа в Україні: у пошуках політичного балансу / ШПА при НАУКМА, УНЦПД; за заг. ред. С. В. Балана, С. Г. Конончук. – К.: «Лікей», 2011. – 44 с.
3. Конституційний процес в Україні / ред. Ю. П. Рубан. – К.: НІСД, 2008. – 220 с.
4. Конституційна реформа в Україні. Історія, сучасний стан та перспективи [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://constituanta.blogspot.com/2012/04/blog-post_13.html.

УДК 342.347

Марківська Г. І., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Устинова І. П., к.ю.н., доцент

ЮРИДИЧНИЙ ОГЛЯД РЕГУЛЮВАННЯ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ БЮДЖЕТНОЇ СФЕРИ

Відповідно до Конституції України (ст. 95) бюджетна система України повинна будуватися на засадах справедливого і неупередженого розподілу суспільного багатства між громадянами і територіальними громадами, і держава прагне до збалансованого бюджету. Одним із важливих напрямків фінансової діяльності держави є контроль за діяльністю учасників бюджетного процесу щодо дотримання бюджетного законодавства на кожній його стадії. Сучасні особливості правового регулювання бюджетного контролю свідчать про недосконалість правового механізму і наявність дестабілізуючих факторів у фінансовій системі [1, с. 26].

Фінансовий, у т.ч. бюджетний, контроль є одним з функціональних елементів управлінської діяльності в сфері фінансів. За своєю сутністю бюджетний фінансовий контроль являє собою сукупність дій уповноважених органів щодо перевірки складання і виконання бюджету і пов'язаних з цим питань діяльності суб'єктів господарювання і управління з використанням специфічних форм і методів його організації [8, с. 437].

На мою думку, бюджетний фінансовий контроль є важливою

складовою фінансового контролю. Оскільки бюджет держави, як уже зазначалось, охоплює все суспільство, то і суб'єктами бюджетного контролю є, з одного боку, державні органи влади й управління, а з іншого — юридичні та фізичні особи.

Главою 18 Бюджетного кодексу унормовані суб'єкти контролю та питання відповідальності за порушення бюджетного законодавства, а саме:

Статті 109-112 визначають повноваження Верховної Ради України, Рахункової палати, Міністерства фінансів України та місцевих фінансових органів, Казначейства України з контролю за дотриманням бюджетного законодавства [2, с. 141].

Основним законом, що визначає правові та організаційні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні, є закон України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні» № 5463 від 16.10.2012. Але сфера дії цього закону не поширюється на відносини, що виникають під час здійснення контролю за дотриманням бюджетного законодавства.

Проведений мною аналіз нормативно-правового забезпечення бюджетного фінансового контролю свідчить про недосконалість правового регулювання означеної тематики. Хочу зазначити, що в розробці знаходиться декілька законопроектів з бюджетного контролю, які на мою думку є досить суттєвим підґрунтям для побудови прозорого та об'єктивного бюджетного фінансового контролю.

Так, наприклад згідно проекту Закону України «Про державний контроль за дотриманням бюджетного законодавства та відповідальність за бюджетні правопорушення», бюджетний контроль – це система заходів, які здійснюються органами державної влади та органами місцевого самоврядування з метою забезпечення законності дій учасників бюджетного процесу під час складання, розгляду, затвердження, внесення змін, виконання бюджетів та звітування про їх виконання.

Аналіз нормативно-правової бази свідчить, що норми бюджетного права спрямовані на забезпечення стабільної, ефективної діяльності бюджетних установ і безперервне фінансування суспільних потреб, що в умовах ринкової економіки має найважливіше значення в діяльності держави. У сучасних суспільних відносинах в Україні контроль у бюджетному процесі потрібен для постійного суворого дотримання бюджетного законодавства, запобігання бюджетним порушенням, зміцнення бюджетної дисципліни як умови якісного виконання учасниками бюджетної діяльності та посадовими особами своїх зобов'язань [7, с. 106].

Відсутність чітко визначених концептуальних засад бюджетного фінансового контролю призводить до численних фінансових та бюджетних правопорушень.

Сучасний стан правового забезпечення бюджетного контролю потребує конкретизації контрольних повноважень суб'єктів бюджетного контролю стосовно стадій бюджетного процесу. Необхідність нормативно - правового акта з бюджетного контролю визначається законодавцем. Існує також необхідність чіткого нормативного врегулювання питання громадського контролю за використанням коштів [10, с. 119].

Вважаю, що при підготовці нормативно - правових актів з фінансового або бюджетного контролю суб'єктам нормотворчості слід спиратися на конституційні положення щодо контрольної діяльності учасників бюджетного процесу, враховувати адміністративно - територіальний устрій України та зміни, які передбачені проведенням адміністративної реформи, особливості структури та практику діючих органів фінансового контролю.

Література

1. Конституція України: прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.

2. Бюджетний кодекс України // Відомості Верховної Ради України. – 2010. – № 50-51. – Ст. 572.

3. Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні: Закон України: редакція від 28.12.2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2939-12>

4. Ковальчук А. Т. Фінансове право: проблеми розвитку та застосування: монографія / А. Т. Ковальчук. – К.: Парламентське видавництво, 2010. – 480 с.

УДК 342.733

Масло Н. М., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Толкачова І. А., к.ю.н.

МІСЦЕ ПРАВА НА ОСВІТУ В СИСТЕМІ КОНСТИТУЦІЙНИХ ПРАВ ТА ЙОГО СПІВВІДНОШЕННЯ З ІНШИМИ ПРАВАМИ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА

Нікому не може бути відмовлено в праві на освіту. Держава при виконанні функцій в галузі освіти і навчання, поважає право батьків забезпечувати освіту і навчання відповідно до своїх релігійних та світоглядних переконань (ст. 2 Протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод) [3].

Право на освіту посідає одне з найважливіших місць у системі конституційних прав, свобод та обов'язків людини і громадянина. Воно є